

การบ้านวิชาคุณสมบัติราชบัณฑิต ปี1 คลาส1

หัวข้องาน

Cast | Zaskia Houndwood ([Album](#) / [Doc](#))

Feat.01 Fylen Elvendust ([Album](#) / [Doc](#))

+++++

ชาสเคีย	เมื่อได้รับการบ้านวิชาคุณสมบัติราชบัณฑิตมา ชาสเคียก็คิดหนักว่าจะเข้าไปแนะนำตัวกับอาจารย์คนไหนดี ถ้าแค่แนะนำตัวกับเพื่อนละก็ เขาพอจะนึกออกบ้าง แต่กับอาจารย์นี่อยากจะสายหัวให้จริง ๆ ขณะที่เดินครุ่นคิดตามทางเดินเพื่อมุ่งหน้าไปยังห้องสมุด เขาก็เห็นผู้ชายตัวสูงเดินอยู่ด้านหน้าไม่ไกลไม่ใกล้จากเขาเท่าไร น่าจะเป็นอาจารย์สักคน ตอนนี้ไม่ว่าใครก็ได้ เขาอยากจะจบการบ้านนี้เต็มแก่ จึงตัดสินใจส่งเสียงทักออกไปเรียบๆ “สวัสดีตอนเช้าครับอาจารย์”
เฟย์เลน	หือ? มีคนทัก? น่าแปลกใจจริงๆ ปรกติมีแต่เด็กอยากจะหลบหน้าเขา.... “ครับ?” เขาหันกลับไปมอง....อ้อ เด็กปีหนึ่งนี่เอง “มีอะไรรีบเล่าครับ? ดูเหมือนว่าจะไม่ได้ถามเกี่ยวกับวิชาเรียนสินะ?”
ชาสเคีย	พอเห็นคนที่ตัวเองทักซัดๆ ชาสเคียก็...รู้สึกดวงตกไปชั่ววูบ เอ่อ...แต่ทักเฉยๆ คงจะไม่เป็นไรมากมั้ง อาจารย์คงไม่กัดเขาดังแต่ครั้งแรกหรอก!!! ถึงจะเคยได้ยินกิตติศัพท์แปลกๆ มาบ้าง แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ไม่รู้ยุดีว่าอาจารย์เป็นคนยังไง ถือโอกาสนี้คุยดูสักตั้งก็ไม่เสียหายหรอก...ใช่ไหม? “ครับ คือว่าวิชาคุณสมบัติราชบัณฑิตของปี1 สั่งการบ้านให้มาแนะนำตัวกับอาจารย์อย่างน้อย 1 คน และให้อาจารย์เขียนความประทับใจแรกพบให้หน่อยครับ อาจารย์พอจะใจกว้างเขียนให้หน่อยได้ไหมครับ?” เขาพยายามทำใจดีสู้เสือ ยืมให้อีกฝ่ายแบบปกติที่สุด “อ๊ะ ใช่ ต้องแนะนำตัวด้วยสินะ ชาสเคีย ฮาวนด์วู้ด อยู่ปี1 ป้อมอัศวินครับ!”
เฟย์เลน	“ถามก่อนจะแนะนำตัวนี่ น่าไม่ให้มากเลยนะครับ” เฟย์เลนพูดที่เล่นทีจริง “แล้ว....?” ยักคิ้วเล็กน้อย “แนะนำตัวเนี่ย....มีแค่ชื่อหรือครับ?” ทักมาก็แกล้งเสียหน่อย พอหอมปากหอมคอ....
ชาสเคีย	คิ้วกระตุกไปนิดนึง นี่ต้องพูดเรื่องอื่นด้วยหรือ...อืม... เขาครุ่นคิดเล็กน้อยก่อนว่า “ต้องพูดอะไรอีกกันหรือครับ?...น้ำหนัก? ส่วนสูง?...อ้อ นึกออกแล้ว เป็นทหารรับจ้างมาจากซารอสครับ งานอดิเรกคืออ่านหนังสือกับซ้อมดาบ ทำอาหารค่อนข้างดี ถนัดใช้ดาบ แต่ใช้เวทไม่เป็นสักบาท...เอ่อ อาจารย์อย่ามองแบบนั้นสิครับ...”
เฟย์เลน	ปีหนึ่งป้อมอัศวิน ไม่ต้องสงสัยว่านิสัยจะแนวๆ ไหน.... “เป็นคนที่เปิดเผยดีนะครับ....แต่คุณชาสเคียครับ การแนะนำตัวแบบนี้ก็ได้อยู่....แต่ยังไม่พอ” ถึงจากคำพูดจะอ่านได้เกือบหมดแล้วก็เถอะ แต่นิสัยของเขาเป็นพวกชอบแกล้งด้วยสิ “การบ้านบอกให้ [เขียนความประทับใจแรกพบ] แต่มาทักกันที่ทางเดินแบบนี้ผมก็เขียนไม่ได้สิครับ กระดากกับปากกาละ? แถมที่รองเขียนก็ไม่มีด้วยสิ ถ้าจั้น....ไว้ผมจะเขียนแล้วฝากรุ่นพี่ซักคนไว้แล้วกันนะครับ คุณก็ไปงมเองละกันว่าฝากใครไว้? แบบนั้นดีมีัยนา....?”
ชาสเคีย	โดนเล่นเข้าแล้วสิ...ไม่น่ารีบเลยแฮะ น่าจะใจเย็นกว่านี้หน่อย...แต่ทักไปแล้วจะทำใจได้ละ หรือเขาจะลองยื่นข้อเสนอดู กระดากกับปากกาเขาก็พอจะมีอยู่เพราะกำลังจะไปห้องสมุด แต่อาจารย์ดูเหมือนอยากจะแกล้งกันเต็มที่เลย แบบนี้ยังก็เกลียดล่อมยากอะ!

	ตกลงนี่ต้องไปเดินตามหาจากรุ่นพี่ทุกคนเลยจริงดิ? หรือจะปล่อยแล้วไปหาอาจารย์คนอื่นเพิ่มเติมดีนะ... “เออ...แบบนี้ผมก็ลำบากแย่มากครับ อาจารย์จะช่วยเห็นใจเด็กปีหนึ่งตาต่ำคนนึงหน่อยไม่ได้หรือครับ? ขอยากลงมากกว่านี้มันได้ไหมครับ?” เปิดใช้ตัวช่วยที่หนึ่ง ต่อรอง!!!
เฟย์เลน	แน่ะ มีการต่อรองด้วย.... “อืม....จ้ะ....” เฟย์เลนคิดนิดหน่อยก่อนจะยิ้มบางๆ มีอะไรนาท่านะ....อ้อ คิดออกแล้ว.... “หลังเรียนวิชาหน้ากากฟาโรห์ของผมแล้ว คุณต้องไปช่วยงานบรรณารักษ์ห้องสมุดจัดหนังสือ บอกเขาว่า [ผมส่งไป] แล้วกันครับ” ป้อมอัศวินมีพละกำลังเหลือเฟือ เอาแรงบ้าไปทำงานที่มีประโยชน์บ้างก็ดี เขาเรียกฝึกซ้อมวิชาหัวใจษัตริย์ตั้งแต่ปีหนึ่งเลยล่ะ! (หัวใจษัตริย์เป็นวิชาออกนอกพื้นที่ ถ้าว่าตามภาษาเราคือวิชาบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมนั่นแล)
ชาสเคีย	ดาววเลย แบบนี้ค่อนข้างสนทนายนะ ช่วงนี้เขายังชอบมาสิงแถวๆ ห้องสมุดบ่อยๆ การใช้แรงงานก็ไม่ใช่ปัญหาสำหรับเขาด้วย แบบนี้เข้าทาง! รับข้อเสนอ! เดี๋ยวนะ...ใจเย็นๆ ชาสเคีย เมื่อก็นายเพิ่งจะรีบร้อนหักแบบไม่ดูตาม้าตาเรือ ยังไม่เช็ดอีกหรือไง! บางทีงานมันอาจจะโหดหินกว่าที่นายคิดมากก็ได้นะ...แต่ว่าเงื่อนไขนี้มันง่ายกว่าอันแรกเยอะเลยอะ!!! คิดไปคิดมาจนหัวจะหมุน แต่ก็กลัวว่าอาจารย์ตรงหน้าจะเห็นว่าเขาไม่ตอบแล้วเปลี่ยนใจกลับไปให้เงื่อนไขเดิม จ้ะเขาตอบรับก็ได้ ยิ้มใจดีสู้เสือ(?) ก่อนว่า “ตกลงเอาแบบนี้ก็ได้ครับ ดีกว่าต้องไปตามหาจากรุ่นพี่ขึ้นมาติดนั่งจริงๆ” ...อย่ายิ้มมากกว่าทุกที ชาสเคีย ทำมันให้ปกติเข้าไว้ ไม่งั้นนายจะงานเข้า... กล่อมตัวเองให้ทำตัวนิ่งๆปกติที่สุด ก่อนเอ่ยถามเรื่องต่อไป “ฉันจะต้องไปเอากระดาษที่เขียนความประทับใจแรกพบจากคุณบรรณารักษ์หรืออาจารย์หรือครับ?”
เฟย์เลน	“ผมให้ยิ้มแล้วกันครับ” ว่าแล้วก็...หยิบกระดาษของตัวเองออกมาจากแขนเสื้อ แต่เหมือนว่าที่หน้าด้านหนึ่งจะมีเขียนอะไรเอาไว้แล้ว.... “อีกอย่าง คุณชาสเคีย ฉลาดกว่านี้อีกนิดนะครับ จากที่เห็นคือคุณไม่มีกระดาษกับปากกา แต่ผมไม่ได้บอกซักคำว่า [ผมไม่มี] นะครับ....” ชาวป้อมอัศวินต้องรู้จักใช้สมองบ้าง....นี่เป็นหัวหน้าชั้นปีด้วยสิ เท้าที่เขาจำชื่อได้ “ผมเป็นปราชญ์ และก็เป็นอาจารย์สอนหนังสือด้วย กับแค่กระดาษปากกา อาจจะมีพกเอาไว้จริงๆก็ได้? ลองคิดถึงความเป็นทางอาชีพบ้างสิครับ” ยิ้มหวานให้นะ ก่อนจะหันไปวางกระดาษลงกับกำแพงอาคารเรียนแล้วเขียนเอาดีดๆเลย....
ชาสเคีย	ร...ร้ายกาจ!!! เขามองอีกฝ่ายเขียนตัวอักษรลงบนกระดาษแล้วได้แต่เนิ่งค้างไป...นี่คืออ.เฟย์เลนสินะ ได้ เขาจะจำเอาไว้!!! ชาสเคียค่อยๆลิสต์ชื่อของอาจารย์ที่น่าเคารพรักไว้ในหัวสมอง วันหลังจะได้มองทางดีๆ ไม่ไปหักใครสุมสี่สุมห้าอีก “จากที่อาจารย์ว่ามาก็จริงแหละครับ แค่กระดาษกับปากกาใครๆก็มีพกไว้ได้ ยิ่งเป็นอาจารย์สอนหนังสือด้วย...” พุดออกไปไม่ได้แะว่าตัวเองก็มีแต่ไม่กล้าขัดใจอาจารย์... อีกฝ่ายจงใจพุดให้เขาเข้าใจผิดแท้ๆ แต่เขาก็หลงเข้าใจผิดไปแล้วจะให้โทษอีกฝ่ายได้ยังไง ได้แต่ยอมรับความพ่ายแพ้แต่โดยดี

“ยังงี้ก็ขอบคุณที่กรุณาเขียนให้นะครับ อาจารย์เฟย์เลน” ถึงจะเป็นอาจารย์แต่อดเอาคืนไม่ได้แหละ แต่คงจะทำได้แค่นี้แหละ เขาส่งยิ้มหวานให้อีกฝ่าย ก่อนจะรื้อบัตรดาซเงียบๆ

ความประทับใจแรกพบ : หลอกง่ายและสมกับเป็นเด็กป้อมอัศวินดีครับ....มีลูกบ้าลูกชน ใจกล้าไม่น้อย แต่คราวหน้าต้องหัดใช้สมองให้มากกว่านี้นะครับ อายามีหัวไวคั่นหูละ (อีกด้านของกระดาซเหมือนจะเป็นการเขียนหวัดๆ และมีรอยอุ้งเท้าสัตว์ใหญ่เบือเริ่มแปะไว้....)

โรลไปช่วยงานห้องสมุด

+++++

Cast | Zaskia Houndwood ([Album](#) / [Doc](#))

Feat.02 Ronove Gaston ([Album](#) / [Doc](#))

+++++

ชาสเคีย	หลังจากผ่านการแนะนำตัวมาหนึ่งคน ชาสเคียเริ่มรู้สึกเหมือนกับว่าไม่มีอะไรจะเสียแล้ว เขารู้สึกว่าถ้าจะทำอะไรสักอย่างก็ต้องทำให้สุด เพื่อนเพื่อนไม่ต้องไปหามาแนะนำตัวแล้ว แนะนำกับรุ่นพี่ไปเลยดีกว่า! เขาย่องไปหน้าหอที่คุ้นเคย ถึงจะไม่ใช่หอเขาก็เถอะ คิดไม่ถึงว่าพอเดินมาปุ๊ป ก็เจอเป้าหมายปั๊ป รุ่นพี่ที่เขาตั้งใจจะแนะนำตัวด้วยเดินผมปลิวไสวมาอยู่นั่นไง ทำไมที่เรื่องแบบนี้เจอง่ายชะมัด... พอเจอเป้าหมายเร็วเกินคาด เขาก็ชักจะเริ่มกลัวที่จะทักชะแล้วสิ “เอ่อ...คือ...” เขาพยายามส่งเสียงเรียกอีกฝ่าย “สวัสดีครับรุ่นพี่ ผมจะมีเวลาสักหน่อยไหมครับ?”
โรโนเว	รูปประโยคทักทายที่คล้อยคล้ายคลึงคลาจะชวนไปทำธุระกิจด้วยชวนให้เขาอยากจะปฏิเสธอยู่เหมือนกัน แต่เมื่อพิจารณาอีกฝ่ายชัดๆก็จำได้ว่าอีกฝ่ายคือรุ่นน้องจากป้อมอัศวินที่มาแถวหอเขาบ่อยๆนั่นเอง “มีอะไรให้ผมช่วยหรือครับ คุณ....?” เขาส่งยิ้มให้อีกฝ่ายอย่างเป็นกันเองพร้อมกับถามชื่ออีกฝ่าย ทำทีแบบนั้น... การบ้านรีเปล่านั้น?
ชาสเคีย	พอเห็นอีกฝ่ายส่งยิ้มมาให้ เขาก็รู้สึกดีขึ้นมาดั่งนี้ เลยยิ้มตอบกลับไปที่ก่อนจะตอบอีกฝ่าย “ชาสเคีย ฮาวนด์วูด อยู่ปี1 ป้อมอัศวินครับ” พอบอกชื่อแล้วก็เลยอธิบายต่อทันที “พอดีว่าวิชาคุณสมบัติราชันของปี1 ส่งการบ้านให้มาแนะนำตัวกับคนที่ไม่รู้จัก3คน จากนั้นก็ให้เขาเขียนความประทับใจแรกพบให้นะครับ รุ่นพี่พอจะว่างเขียนให้หน่อยได้ไหมครับ?” มองด้วยสายตารังวัด
โรโนเว	“ โรโนเว แกสตัน ปี2 ปรากฏการปราชญ์ ยินดีที่ได้รู้จักนะครับ ” เขาเอ่ยแนะนำตัวตอบกลับไปที่ “ผมยินดีช่วยแน่นอนอยู่แล้ว” เขายิ้มขึ้น มองสายตาเป็นประกายของอีกฝ่ายด้วยความเอ็นดูว่าแต่... แนะนำแค่ชื่อเท่านั้นเองหรือครับ? ต้องทำอย่างอื่นอีกมั๊ย? ” ใช่ เขาแก่งอีกฝ่าย...
ชาสเคีย	เจอมารอบหนึ่งแล้วกับคำถามนี้ เขาจะไม่หวั่นไหวและคิดมากอีกต่อไป!!! ยังงี้ก็โดนแก่งไปแล้วรอบหนึ่ง จะโดนอีกก็ไม่เห็นเป็นไร เอาเลย ก้มหน้ารับชะดากรรมชะชาสเคีย!!! “รุ่นพี่อยากให้อะไรหรือครับ?” ใช่แล้ว ไม่ต้องคิดให้เปลืองสมอง ทำตัวให้สมเป็นชาวป้อมชะบ้าง ไปเลยชาสเคีย! เขากำลังเรียกขวัญและให้กำลังใจตัวเองในใจ...
โรโนเว	“แค่แนะนำตัวเพิ่มเติมเท่านั้นครับ อยากบอกอะไรพี่กับอก” เขาเอ่ยอธิบายอีกฝ่ายด้วยท่าทีสบายๆ “ถ้ามีอะไรที่ผมอยากรู้เพิ่มเติมจะถามแล้วกันนะครับ” จริงๆก็มีคำถามอยู่สองสามคำถามอยู่แล้วล่ะ อยู่ที่ว่าอีกฝ่ายจะแนะนำตัวในจุดที่เขาอยากจะรู้รีเปล่านั้น?

ชาสเคีย	“อืม...” นิ่งคิดไปนิดหน่อย ตอบเหมือนก่อนหน้านี้แต่เรียบเรียงให้ดีขึ้นละกัน “ถ้าฉันเริ่มจากความถนัดละกันครับ ผมถนัดดาบ ไม่ค่อยสันทัดใช้เวทย์เท่าไร งานอดิเรกชอบอ่านหนังสือกับซ่อมดาบ ส่วนอุปนิสัยก็เหมือนที่เห็นครับ เป็นคนค่อนข้างร่าเริง ชอบพูดตรงๆ แล้วก็เก่งเรื่องทำอาหารนิดหน่อย เท่านั้นแหละครับ” พูดจบก็ยืนยิ้มรอฟังคำตอบ ด้านหลังแอบเหงื่อไหลซิกๆ...
โรโนเว	เขาพยักหน้าน้อยๆรับคำอธิบายตัวเองของอีกฝ่ายก่อนจะเอ่ยแนะนำ “โอเคครับ ไม่มีปัญหา แต่ถือว่าเป็นคนเปิดเผยมากในหลายๆความนะครับ” โรโนเวเอ่ยยิ้มๆ คนตรงหน้าเล่นพูดมาเสียเยอะเลย... ขอแนะนำเพิ่มอีกหนึ่งจุดแล้วกันนะครับ ในเอดินเบิร์กเนี่ย ถึงนักเรียนทุกคนที่นี่จะเรียกได้ว่า the knight, the scholar of edinbuarg ก็ตามที่ แต่ในความจริงแล้ว พวกเราต่างคนต่างมาจากหลายสถานที่ มีอาชีพที่แตกต่างกันไป ผมว่า คำแนะนำตัวในจุดนี้เพิ่มเข้าไปด้วยครับ อย่างเช่น ผม โรโนเว แกสตัน ฟอมดแห่งทริสทอร์ ยินดีที่ได้รู้จักนะครับ ด้วยการแนะนำตัวแบบนี้ อาจสร้างหัวข้อบทสนทนาได้อีกเยอะเลยละครับ เช่น มาจากทริสทอร์หรือครับ? ผมอยากจะลองไปซักครั้งเหมือนกัน แบบนี้... การแนะนำตัวแบบนี้เหมือนการฝืนตัวเองเพื่อทำการบ้านจนเกินไปครับ ในความเป็นจริงคงไม่มีใครแนะนำอุปนิสัยขึ้นมาดื้อๆโดยไม่มีที่มาหรือกนะครับ “ ถึงเขาจะเป็นคนบอกให้อีกฝ่ายแนะนำตัวเองก็เถอะ (....)”
ชาสเคีย	“อ้อ เข้าใจแล้วครับ” รอบนี้รู้สึกได้ความจริงจัง สงสัยว่าเขาจะเผลออยู่กับคนที่ชวนให้ต้องระแวงมากเกินไปหน่อยเลยพูดไปโดยคิดแต่ว่าอีกฝ่ายจะพอใจไหม ลืมคิดไปเลยว่าคำแนะนำตัวให้ผู้ฟังรู้สึกสนใจและสามารถร่วมสนทนาด้วยได้ก็เป็นสิ่งสำคัญเหมือนกัน แต่เขาดูเป็นคนเปิดเผยหรือ? อาจจะจริงก็ได้แหละ เพิ่งจะรู้เลยนะเนี่ย(?) “ถ้าฉัน... ชาสเคีย ฮาวนด์วู้ด นักรบรับจ้างจากซาเรส ยินดีที่ได้รู้จักนะครับ” ยิ้มกว้างให้รุ่นพี่ตรงหน้า รู้สึกนับถือขึ้นมานิดๆ อีกฝ่ายพูดแล้วตัวเองจะไม่พูดก็กะไรอยู่
โรโนเว	"ถือว่าเรารู้จักกันอย่างเป็นทางการแล้วนะครับ" เขาพูดยิ้มๆก่อนจะหยิบสมุดขึ้นมาจดปากกาลงไป "จริงๆแล้วผมอยากจะคุยมากกว่านี้อยู่เหมือนกัน ถ้ามีโอกาสไว้มาคุยกันอีกนะครับ" ผู้เป็นรุ่นพี่คลิ้ย้มให้เป็นครั้งสุดท้ายพร้อมกับยื่นกระดาษที่เขียนข้อความไว้ให้กับอีกฝ่าย

ความประทับใจแรกพบ : เป็นคนจริงจังจนบางทีก็ดูจริงจังเกินไปครับ พอให้แนะนำตัวก็พูดออกมาหมดเลยตั้งแต่งานอดิเรกไปจนถึงอุปนิสัย เป็นคนที่หลอกลายสมเป็นเด็กป้อมอัศวินดีสุดไปเลย
 ปล. ถึงจะจริงจังเกินไปแต่ก็ไม่ใช่ว่าจะเสียอะไรอย่าหักค่อนน้องเลยนะครับ!

+++++

Cast | Zaskia Houndwood ([Album](#) / [Doc](#))

Feat.03 Latia Karlenta ([Album](#) / [Doc](#))

โรลในกรุป - [ลิงค์](#)

+++++

ชาสเคีย	ก่อนหน้านี้พบกับความผิดพลาดมากมายตอนที่ทำการบ้านชิ้นนี้ ทั้งๆที่เวลาคุยกับเพื่อนๆพี่ๆก็ไม่ได้ประหม่าอะไรขนาดนั้นแถมยังเข้าหาได้อย่างสบายๆแท้ๆ นี่เขาคิดมากไปหรือเพราะอะไรกัน เด็กหนุ่มนั่งคิดนอนคิดมาหลายวันก็สรุปได้ว่าอาจจะเป็นเพราะเขาคิดว่ามันเป็นการบ้านที่ได้มันถึงได้ดูยากนัก ถ้างลองเข้าไปทักทายแบบปกติก่อนบางทีเขาคงจะทำได้ดีกว่า? พอดีกับที่ชาสเคียเห็นอาจารย์คนสวย(?)นั่งทานขนมอยู่คนเดียวในสวนหย่อมกลางโรงเรียน จึงลองเข้าไปทักทายอย่างปกติธรรมดาดูบ้าง "สวัสดีตอนบ่ายครับอาจารย์ลาเทียร์"
---------	--

	ชนมน่าทานเยอะแยะเลยนะครับ" ยิ้มกว้าง
ลาเทียร์	"สวัสดียามบ่ายค่ะ มาทานด้วยกันมั้ยะ ? ข้ากำลังอยากได้เพื่อนมานั่งทานขนมเป็นเพื่อนพอดีเลยเชียะ" เธอยิ้มนิดๆให้กับนักเรียนที่เดินเข้ามาทักเธอซึ่งถ้าเป็นตามปกติถ้าไม่ใช่เด็กปีสูงๆไม่น่าจะกล้าเข้ามาทักซักเท่าไร
ชาสเคีย	"ถ้าอาจารย์อยากได้คนนั่งเป็นเพื่อนเฉยๆ ผมก็พอจะว่างอยู่ แต่พอดีว่าผมไม่ค่อยได้ทานขนมสักเท่าไร คงทานไม่ได้มากนัก" ทำหน้าลำบากใจเล็กน้อย ก่อนจะรู้สึกว่ายังไม่ได้บอกชื่อตัวเอง ไม่รู้ว่าอาจารย์จะจำชื่อตัวเองได้ไหม แต่ก็ควรจะบอกไว้สักหน่อย "อ๊ะ ผมชาสเคีย ฮาวนด์วูด ปีหนึ่งป้อมอัศวินครับ...ถ้าอย่างนั้นขออนุญาตนะครับ" ว่าพลางนั่งลงที่เก้าอี้
ลาเทียร์	"อ้อ ถ้าไม่ทานขนมสนใจเปลี่ยนเป็นดื่มชามั้ยะ ? ขาวว่าข้าจำเจ้าได้นะ เด็กที่สู้กันที่สนามวันนั้นใช่มั้ยะ ?" เธอหยิบกาชาขึ้นมาแล้วรินให้อีกฝ่าย
ชาสเคีย	"ขอบคุณมากครับ" ไม่คิดว่าอีกฝ่ายจะเป็นคนรินชาให้ แต่ก็คงจะตามมารยาทแหละ "อ้อ หมายถึงที่สู้กับพีเรสสินะครับ วันนั้นต้องขอบคุณมากเลยครับ" ที่อาจารย์จำเขาได้จากวันนั้นจะถือว่าเป็นเรื่องดีหรือไม่ดีกันแน่ละเนี่ย "ตอนนั้นผมเกือบจะแย้ แถมเพื่อนคนนึงยังได้แผลจนต้องไปห้องพยาบาลอีก การต่อสู้กับคนที่รู้จักกันเนี่ยเป็นเรื่องยากจังเลยนะครับ..." เขาไม่เคยมีเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกันเท่าไร ปกติสู้แต่กับผู้ใหญ่ ตัวเองที่แรงน้อยกว่าจึงใช้แรงเต็มที่ไ้ ไม่ต้องระมัดระวังอะไรมาก แต่พอต้องมาสู้กับคนอายุพอๆกันจริงๆ เลยได้แต่กังวลโน่นนี่จนไม่กล้ารุนแรงเหมือนปกติสักที เป็นอุปสรรคจริงๆ...
ลาเทียร์	"ไม่เป็นไรมากก็ดีแล้ว ที่จริงสู้กันแค่นั้นข้าว่ายังไม่หนักกันมากนักะ ช่วงหมากกระดานดีกันแรงกว่านี้อีก ถ้าไม่มียาประคองชีวิตก็น่าจะถึงตายได้เลยละ" เธอยกขาของตัวเองขึ้นจับแล้วถอนหายใจ "คิดยังไงข้าก็ไม่ชอบวิธีการของพวกชาวป้อมอัศวินอยู่ดี แต่ข้าก็ไม่ขัดหรอกนะว่าบางครั้งความรุนแรงมันก็ทำให้เราได้ผลที่ต้องการมาไวมากๆเหมือนกัน" เธอหยิบกระดาศกับปากกาขึ้นมาเตรียมเอาไว้แล้วมองหน้า ชาสเคีย "เจ้ามาทำการบ้านรีเปล่า วันนี้ข้าโดนมาแนะนำตัวหลายคนอยู่เหมือนกันเลยลองเดาไว้ก่อนดูนะ"
ชาสเคีย	"อันที่จริงผมเพิ่งจะแนะนำตัวผ่านมาสองคน แต่มันไม่ค่อยดีเท่าไรนะครับ คิดว่าตัวเองคงจริงจังกับคำว่าการบ้านมากไป ดังนั้นพอเห็นอาจารย์ก็เลยอยากทักทายแบบปกติแบบที่ไม่มีคำว่าบ้านดู่บ้าง" หัวเราะเบาๆ อย่างที่พีโรโนเวบอก เขาเป็นคนเปิดเผยที่ชอบบอกเรื่องของตัวเองกับคนอื่นแบบหมดเปลือกจริงๆด้วย "อ๊ะ...แต่ถ้าอาจารย์ช่วยเขียนความประทับใจแรกพบให้ได้จริงๆก็คงจะดีมากเลยครับ เพราะรอบนี้เหมือนผมจะทักทายได้เหมือนปกติหน่อย แต่ไม่ได้ก็ไม่ใช่ไรครับ" ยิ้มให้ เขารู้สึกว่าไม่เป็นไรจริงๆ พอได้มาดื่มชาคุยเป็นปกติกับอาจารย์ได้ก็รู้สึกเหมือนเรียกความมั่นใจคืนมาได้ยังไงไม่รู้
ลาเทียร์	เธอพยักหน้าแล้วเริ่มลงมือเขียนความประทับใจให้อย่างง่ายๆ

	[เป็นเด็กที่รู้จักการวางตัว คุยง่าย ดูจริงจัง หล่อค่ะ แต่น่าเสียดายเด็กเกินไป อะไรระตึงนี้ข้าไม่ต้องเขียน??? เสียดายเหมือนจะไม่ค่อยอยากกินของหวานข้าเลยไม่มีคนช่วยกินขนมเท่าไร ลงชื่อ - ลาเทียร์ คาเล็นต้า] เธอพับกระดาษแล้วส่งให้ชาสเคีย "เอ้า เสร็จแล้วละ"
ชาสเคีย	แปลกใจที่อีกฝ่ายยอมเขียนให้ง่ายๆ แต่ก็รับมาโดยดี ตกลงนี้เขาโชคไม่ดีเองหรือที่โดนสองคนก่อนหน้าแกล้ง? หรือโชคไม่ดีตรงที่เลือกคนผิดเนี่ย? "ขอบคุณนะครับ ทั้งเรื่องการบ้านแล้วก็น้ำชาด้วย"
ลาเทียร์	"ยินดีๆ ถ้ามีอะไรให้ข้าช่วยอีกก็บอกได้นะ" เธอหัวเราะแล้วจิบชาต่อ "ยินดีช่วยเลยละ แล้วก็ มาเที่ยวที่ปราสาทปราชญ์ได้ ยินดีต้อนรับเสมอนะ"
ชาสเคีย	"ผมก็ไปที่นั่นบ่อยๆอยู่แล้วครับ" หัวเราะเล็กน้อยเมื่อนึกถึงสาวน้อยอีกคนที่นี่ เขานั่งดื่มชาจนหมดแก้ว ก่อนจะขอปลีกตัวไป

ความประทับใจแรกพบ :

[เป็นเด็กที่รู้จักการวางตัว คุยง่าย ดูจริงจัง หล่อค่ะ แต่น่าเสียดายเด็กเกินไป อะไรระตึงนี้ข้าไม่ต้องเขียน???

เสียดายเหมือนจะไม่ค่อยอยากกินของหวานข้าเลยไม่มีคนช่วยกินขนมเท่าไร

ลงชื่อ - ลาเทียร์ คาเล็นต้า]

+++++